

Wtorek, 24 listopad 2015

P8_TA(2015)0402

Polityka spójności a społeczność marginalizowane**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie polityki spójności i społeczności marginalizowanych (2014/2247(INI))**

(2017/C 366/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 151, 153, 162 i 174–176 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych UE,
- uwzględniając europejskie konwencje w sprawie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a szczególnie europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wydane na jej podstawie orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, Europejską kartę społeczną oraz związane z nią zalecenia Europejskiego Komitetu Praw Społecznych, a także Konwencję ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych,
- uwzględniając przyjętą przez ONZ Deklarację praw ludów tubylczych,
- uwzględniając konwencję MOP dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej w krajach niezależnych,
- uwzględniając dyrektywy UE dotyczące niedyskryminacji, art. 14 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i protokół nr 12 do tej konwencji,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych z dnia 5 stycznia 2011 r. o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących realizacji celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1080/2006⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 437/2010 z dnia 19 maja 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w odniesieniu do kwalifikowalności działań w zakresie budownictwa mieszkaniowego dla zmarginalizowanych społeczności⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 1.

Wtorek, 24 listopad 2015

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 ⁽¹⁾,
- uwzględniając Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020 ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 240/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie siódmego i ósmego sprawozdania Komisji Europejskiej z postępów unijnej polityki spójności oraz w sprawie sprawozdania strategicznego 2013 dotyczącego realizacji programów na lata 2007–2013 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie postępów w realizacji krajowych strategii integracji Romów ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie strategii UE w dziedzinie integracji Romów ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów „UE 2020” ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie sytuacji społecznej Romów i ułatwienia im dostępu do rynku pracy w UE ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej z dnia 23 lipca 2014 r. pt. „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w Unii”,
- uwzględniając ocenę wskazówek tematycznych z dnia 27 lutego 2014 r. na temat Romów w społecznościach marginalizowanych (cel tematyczny 9 – włączenie społeczne i zwalczanie ubóstwa),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 kwietnia 2014 r. pt. „Sprawozdanie z wdrożenia unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów” (COM(2014)0209),

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 62.

⁽³⁾ Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0132.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0594.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0246.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 112.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 60.

Wtorek, 24 listopad 2015

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 maja 2012 r. pt. „Krajowe strategie integracji Romów: pierwszy etap wdrażania unijnych ram” (COM(2012)0226),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. pt. „Strategia Unii Europejskiej dla regionu Dunaju” (COM(2010)0715),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 grudnia 2010 r. pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wytyczne Komisji dotyczące wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w zwalczaniu segregacji w kształceniu i segregacji przestrzennej (projekt) z dnia 1 lipca 2015 r.,
 - uwzględniając pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie do Komisji z dnia 24 lutego 2015 r. w sprawie finansowania dla społeczności marginalizowanych (E-002782/2015),
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie strategii integracji Romów ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego i opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0314/2015),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności ma na celu wzmocnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, ograniczanie nierówności społecznych, w tym zmniejszanie i eliminację ubóstwa oraz wykluczenia, co wymaga zapobiegania segregacji i promowania równego dostępu i równych szans dla wszystkich obywateli, w tym dla społeczności najbardziej marginalizowanych oraz grup i osób w każdym wieku doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz nieposiadających dostępu do edukacji, zatrudnienia, zakwaterowania i systemów opieki zdrowotnej;
- B. mając na uwadze, że celem polityki spójności, zgodnie z definicją zawartą w Jednolitym akcie europejskim z 1986 r., jest zmniejszenie dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów i zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych; mając na uwadze, że Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wprowadził dodatkowy aspekt spójności, a mianowicie „spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną”;
- C. mając na uwadze, że cel spójności społecznej wymaga, by Europa odegrała rolę w polityce włączenia marginalizowanych społeczności oraz by państwa członkowskie wykorzystwały swoje kompetencje w tej dziedzinie poprzez podjęcie działań wspierających, a także działań w ramach ponadnarodowych programów współpracy i programów krajowych;
- D. mając na uwadze, że w 2010 r. w Europejskim Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przewidziano możliwości finansowania marginalizowanych społeczności; mając na uwadze, że w ramach legislacyjnych dla polityki spójności na lata 2014–2020 przewidziano podejście strategiczne;

⁽¹⁾ Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 114 z 15.4.2014, s. 73.

Wtorek, 24 listopad 2015

- E. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) nr 1304/2013 stanowi, że EFS przynosi korzyści ludziom, w tym grupom defaworyzowanym, takim jak osoby długotrwale bezrobotne, osoby niepełnosprawne, migranci, mniejszości etniczne, społeczności marginalizowane i osoby zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym bez względu na ich wiek;
- F. mając na uwadze, że w okresie programowania 2014–2020 co najmniej 23,1 % środków z budżetu polityki spójności zostanie przeznaczonych na inwestycje w ramach EFS; mając na uwadze, że EFRR i EFS odgrywają szczególną i istotną rolę, zważywszy że co najmniej 20 % środków z EFS przeznaczają się w każdym państwie członkowskim na konkretny cel, jakim jest promowanie włączenia społecznego i walka z ubóstwem oraz wszelkimi formami dyskryminacji, w związku z czym fundusze te stanowią istotne narzędzie służące upowszechnianiu szerszego włączenia społeczności marginalizowanych;
- G. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 ustanowiono szereg warunków dotyczących niedyskryminacji, równości płci i niepełnosprawności, które należy spełnić ⁽¹⁾;
- H. mając na uwadze, że w szóstym sprawozdaniu w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Komisja wskazała, iż kryzys gospodarczy przyczynił się do wzrostu ubóstwa i wykluczenia społecznego;
- I. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i będące jego następstwem cięcia budżetowe oraz środki oszczędnościowe zrodziły wiele problemów, często skutkując poważnymi problemami budżetowymi w gminach, pozbawiając je możliwości podejmowania stosownych działań na rzecz grup marginalizowanych oraz podejmowania starań o zwiększenie ich włączenia i zapobieganie segregacji, gdyż polityka w tych obszarach jest przede wszystkim, a czasem wręcz wyłącznie uzależniona od finansowania, którego źródłem są europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne;
- J. mając na uwadze, że skutki kryzysu gospodarczego i cięcia w usługach publicznych dramatycznie pogorszyły sytuację kobiet należących do społeczności marginalizowanych;
- K. mając na uwadze, że kobiety należące do społeczności marginalizowanych są silniej dotknięte dyskryminacją motywowaną wieloma względami jednocześnie oraz że wśród tych kobiet stopa bezrobocia jest znacznie wyższa niż wśród mężczyzn należących do tychże społeczności i wśród innych kobiet;
- L. mając na uwadze, że w procesie realizacji polityki w zakresie włączenia społecznego bierze udział i często odgrywa istotną rolę wiele podmiotów publicznych i prywatnych, na różnych szczeblach i w różnych sektorach, w tym przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, co wymaga spójnego i dobrze skoordynowanego podejścia;
- M. mając na uwadze, że obecnie na szczeblu Unii Europejskiej brak jest definicji społeczności marginalizowanej; mając na uwadze, że zrozumienie sprawozdania wymaga wprawdzie poznania zjawiska marginalizacji w oparciu o analizę konkretnych atrybutów i cech charakterystycznych grup marginalizowanych, która uwzględnia ich szczególną sytuację i szczególne potrzeby, takie jak warunki bytowe i warunki pracy, ograniczony dostęp do edukacji i systemów opieki zdrowotnej oraz zatrudnienia, przedwczesne kończenie nauki, czemu towarzyszy wykluczenie strukturalne i systemowe, i ma na celu zapewnienie ich skutecznego włączenia społeczno-gospodarczego;
- N. mając na uwadze, że Komisja nie podała definicji społeczności marginalizowanych, pozostawiając w gestii państw członkowskich ustalenie tej definicji w oparciu o wskaźniki krajowe; zauważa jednak, że występowanie marginalizacji można stwierdzić na podstawie analizy zestawu odpowiednich wskaźników, takich jak wykluczenie społeczne, wysoka stopa bezrobocia długotrwałego, niski poziom kształcenia, (skrajnie) złe warunki mieszkaniowe, wysoki poziom dyskryminacji oraz nadmierne narażenie na zagrożenia dla zdrowia lub brak dostępu do opieki zdrowotnej, tzn. zjawisk charakteryzujących grupy społeczeństwa uznawane za najsłabsze i najbardziej potrzebujące pomocy;
- O. mając na uwadze, że marginalizacja jest zjawiskiem społecznym polegającym na społecznym wykluczeniu jednostek lub społeczności oraz systematycznym blokowaniu ich udziału w procesach społecznych i politycznych o zasadniczym znaczeniu dla ich integracji społecznej lub odmawianiu im dostępu do tych procesów; mając na uwadze, że określenie

⁽¹⁾ Część II w załączniku XI do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Wtorek, 24 listopad 2015

„społeczności marginalizowane” odnosi się do różnego rodzaju grup i osób, takich jak mniejszości, Romowie, osoby niepełnosprawne, osoby żyjące poniżej progu ubóstwa lub zagrożone ubóstwem, migranci, uchodźcy oraz grupy społecznie wykluczone; mając na uwadze, że rasizm, patriarchalizm, homofobia, niekorzystne warunki ekonomiczne i inne dyskryminujące czynniki przyczyniają się do powstawania rozwarstwienia i dynamiki prowadzącej do osłabienia pozycji kobiet należących do społeczności marginalizowanych;

- P. mając na uwadze, że do wspólnych cech charakteryzujących społeczności marginalizowane zaliczyć można wspólnotę miejsc, czyli przykładowo zamieszkiwanie przez społeczności marginalizowane obszarów wiejskich i ubogich dzielnic, wspólnotę interesów, czyli przykładowo fakt przynależności do grupy uchodźców i osób ubiegających się o azyl oraz mniejszości etnicznych i językowych, a także grupy osób niepełnosprawnych, starszych, bezdomnych oraz ludności tubylczej; mając na uwadze, że różnorodne społeczności marginalizowanych zmagają się z podobnymi problemami i wszystkie doświadczają rozmaitych form stygmatyzacji i dyskryminacji;
- Q. mając na uwadze, że w Europie znalazły schronienie liczne grupy zmarginalizowane; mając na uwadze, że wśród tych grup Romowie – słowo różnie rozumiane w całej Europie – stanowią najliczniejszą mniejszość etniczną w Europie i jedną ze społeczności najbardziej zmarginalizowanych;
- R. mając na uwadze, że polityka spójności powinna uwzględniać różnorodność społeczności marginalizowanych i ich szczególne potrzeby; mając na uwadze, że włączenie społeczności marginalizowanych do programów finansowania wymaga podjęcia wysiłków na wszystkich szczeblach, w tym stosowania długofalowego zintegrowanego i spójnego podejścia, przyjęcia trwałych rozwiązań, wzmacniania pozycji osób z tych grup, wykorzystywania doświadczeń i budowania potencjału, w tym w odniesieniu do kobiet i dziewcząt należących do społeczności marginalizowanych, a także odejścia od systemu opieki instytucjonalnej na rzecz systemu opieki świadczonej w ramach społeczności, w celu zakończenia segregacji i osiągnięcia normalizacji;
- S. mając na uwadze, że w strategiach europejskiej polityki spójności zmierzających do wzmocnienia pozycji kobiet należących do społeczności marginalizowanych należy uwzględniać sytuację kobiet starszych, kobiet niepełnosprawnych, kobiet zajmujących się opieką nad innymi oraz kobiet doświadczających problemów ze zdrowiem psychicznym;
- T. mając na uwadze, że do najskuteczniejszych narzędzi stymulujących włączenie społeczne i integrację zaliczyć można projekty artystyczne i kulturalne wspierające wymianę międzykulturową, upodmiotowienie uczestników, rozwój talentów twórczych i umiejętności współżycia w społeczeństwie oraz czynny udział w życiu społeczności lokalnej;
- U. mając na uwadze, że kształcenie, zarówno formalne jak i nieformalne, jest narzędziem umożliwiającym przezwyciężenie marginalizacji i dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, ponieważ umożliwia dialog, otwartość i zrozumienie między społecznościami, a także wzmacnia pozycję społeczności marginalizowanych; mając na uwadze, że nie należy zapominać o aspekcie płci w kształceniu i o jego roli we wzmacnianiu pozycji kobiet i dziewcząt należących do społeczności marginalizowanych;

Zasady ogólne

1. przypomina o pilnej potrzebie rozwiązania problemu społeczności marginalizowanych; podkreśla ważną rolę polityki spójności we wspieraniu ich włączenia gospodarczego, społecznego i terytorialnego;
2. przypomina, że na społeczności marginalizowane ukierunkowano środki w ramach polityki spójności ze względu na rosnące zaniepokojenie wykluczeniem społecznym, w tym zaniepokojenie sytuacją Romów i ponawianym od dawna żądaniem poprawy ich warunków bytowych, a także ze względu na zobowiązanie do zwalczania tego zjawiska;
3. wzywa Komisję do wydania wytycznych dotyczących definicji społeczności marginalizowanych, określających zbiór atrybutów i cech charakteryzujących grupy zmarginalizowane, uwzględniając szczególną sytuację, problemy i potrzeby każdej potencjalnej grupy docelowej, w celu wspierania włączenia społeczno-ekonomicznego tych grup, a także angażując w prowadzone prace przedstawicieli tych społeczności; podkreśla, że te wytyczne jeszcze bardziej zwiększyłyby skuteczność polityki spójności w umacnianiu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w całej Unii Europejskiej;

Wtorek, 24 listopad 2015

4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ramy legislacyjne polityki spójności na lata 2014–2020 wprowadziły nowe elementy, które scalają początkowe podejście, tworząc możliwości finansowania i wprowadzając mechanizmy pozwalające zadbać o to, by wsparcie dla społeczności marginalizowanych było zgodne z europejskimi wartościami i celami oraz uwzględniało potrzebę angażowania tych grup w cały proces;

5. zwraca się do Komisji, aby udzieliła szczegółowych informacji na temat skali wykorzystania możliwości z zakresu finansowania społeczności marginalizowanych; zwraca się o przeprowadzenie analizy, która pozwoliłaby na wyciągnięcie stosownych wniosków i określenie przeszkód na drodze do dalszego korzystania z finansowania lub osiągnięcia najlepszych możliwych wyników;

6. wzywa Komisję do monitorowania faktycznego stosowania europejskiego kodeksu postępowania w kontekście zasady partnerstwa oraz zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego; przypomina, że przy opracowywaniu i realizowaniu programów w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych stosować należy przekrojowe zasady przewidziane w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów, które są przejawem praw podstawowych takich jak upowszechnianie równych szans, zapobieganie dyskryminacji i wspieranie zrównoważonego rozwoju; przypomina, że działania państw członkowskich finansowane w ramach polityki spójności UE powinny być realizowane z poszanowaniem zasady praw podstawowych i nie mogą nigdy przyczynić się w żaden sposób do segregacji;

7. podkreśla, że w przepisach regulujących finansowanie w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych uwzględniono zasadę równych szans i niedyskryminacji, aby wyeliminować systemowe przyczyny nierówności o podłożu gospodarczym, społecznym czy też ze względu na płeć, a także dotyczące dostępu do kultury i edukacji; podkreśla, że zrozumienie systemowej ksenofobii i rasizmu i podnoszenie świadomości w zakresie tych zjawisk powinno stanowić główny aspekt analiz źródłowych przyczyn wykluczenia;

8. przypomina, że równość kobiet i mężczyzn stanowi zasadę, którą należy stosować przekrojowo w kontekście polityki spójności; ubolewa nad dyskryminacją jednocześnie z wielu powodów, której ofiarami padają zwłaszcza kobiety, migranci i osoby niepełnosprawne należące do społeczności marginalizowanych;

9. podkreśla, że realizacja polityki spójności musi rozwiązywać zasadniczy problem ubóstwa i wykluczenia osób młodych i dzieci, osób dorosłych oraz osób niepełnosprawnych, jak również musi skutkować odejściem od instytucjonalnego systemu opieki i usług na rzecz opieki i usług świadczonych na poziomie społeczności lokalnych; wzywa zainteresowane państwa członkowskie do podjęcia stosownych działań i środków w celu opracowania i wdrożenia strategii w tym zakresie, stosując podejście zintegrowane;

10. podkreśla, że opracowanie polityki skierowanej do konkretnych grup odbiorców zgodnie z zasadą „jednoznacznego, ale niewykluczającego podejścia” wymaga, aby nie wyłączać innych grup, które znajdują się w podobnym położeniu społeczno-ekonomicznym, aby uniknąć wywołania reakcji obronnych; podkreśla, że zasada ta to zaledwie pierwszy krok na drodze do uznania konieczności zwrócenia uwagi na niektóre najsłabsze i marginalizowane społeczności i osoby;

11. podkreśla, że aby zwalczać korupcję i nadużycia w zakresie wykorzystywania funduszy, należy ustanowić rozliczalne, przejrzyste i demokratyczne struktury, co pozwoli zapewnić włączenie społeczności marginalizowanych;

12. uznaje dostęp do usług publicznych za jeden z głównych celów w kontekście działań służących włączeniu grup marginalizowanych; wzywa państwa członkowskie do sprawniejszego dostarczania materiałów zawierających informacje zdrowotne dostosowanych do potrzeb konkretnych odbiorców, a także do skuteczniejszego opracowywania strategii zapobiegania chorobom oraz inicjatyw w zakresie opieki zdrowotnej na poziomie społeczności w społecznościach marginalizowanych; wzywa do utworzenia wyspecjalizowanych struktur, np. punktów obsługi zapewniających doradztwo w sprawach dostępu do opieki zdrowotnej, rynku pracy i edukacji; domaga się podjęcia działań w celu dokonania w administracjach publicznych przejścia od podejścia ukierunkowanego na popyt do przyjaznego podejścia ukierunkowanego na usługi;

13. wzywa do skuteczniejszej koordynacji i wzmocnienia powiązań między krajowymi strategiami na rzecz społeczności marginalizowanych, w tym krajowymi strategiami dotyczącymi włączenia Romów, krajowymi strategiami ograniczania ubóstwa, strategiami na rzecz włączenia innych społeczności marginalizowanych lub defaworyzowanych i strategiami na rzecz równości kobiet i mężczyzn a polityką spójności;

Wtorek, 24 listopad 2015

14. wzywa państwa członkowskie i Komisję do priorytetowego traktowania dzieci przy wdrażaniu unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów oraz ponownie podkreśla, jak ważne jest wspieranie równego dostępu dzieci do mieszkań, opieki zdrowotnej, kształcenia i godnych warunków życia;

15. apeluje do państw członkowskich i władz lokalnych, aby zachęcały do wykorzystywania finansowania z EFS do wspierania projektów w obszarze nieformalnego uczenia się i uczenia się przez całe życie oraz projektów kulturalnych, z myślą o osiągnięciu celów inwestowania w nowe umiejętności na potrzeby innowacji i zwalczania bezrobocia, ubóstwa oraz wykluczenia społecznego;

16. pamiętając o pogłębiających się dysproporcjach regionalnych i wyzwaniach demograficznych oraz o sytuacji, w jakiej znajduje się coraz większa liczba młodych ludzi, którzy wyjechali lub właśnie planują wyjechać z kraju pochodzenia, przypomina, że w cyklu budżetowym 2014–2020 dostępnych jest mniej środków na finansowanie polityki spójności; uważa, że polityka spójności nadal może przyczynić się do zwiększenia wartości prac obecnie realizowanych w państwach członkowskich oraz że poprzez skupienie się na poprawie możliwości zatrudnienia, udziale w życiu społecznym i inwestowaniu w umiejętności, zwłaszcza w regionach, w których jest to najbardziej potrzebne, polityka spójności przyniesie, wśród innych korzyści, większe włączenie społeczne i ograniczenie ubóstwa dzięki odpowiedniej elastyczności, która umożliwi państwom członkowskim udzielanie indywidualnego wsparcia według lokalnych potrzeb oraz dopilnowanie, aby finansowanie było wykorzystywane na obszarach o najwyższej stopie bezrobocia i tam, gdzie jest najbardziej potrzebne;

17. wzywa Komisję do zapewnienia przestrzegania przez państwa członkowskie tych zasad podczas wdrażania programów operacyjnych; zwraca się do Komisji o włączenie do swojej sprawozdawczości własnej analizy, również w obszarze krajowych strategii integracji Romów;

18. podkreśla, że cięcia budżetowe w obszarze usług publicznych w niektórych państwach członkowskich w czasie kryzysu doprowadziły do zwiększenia bezrobocia, braku zabezpieczenia społecznego, trudnej sytuacji mieszkaniowej i problemów zdrowotnych; wzywa państwa członkowskie do skutecznego wykorzystania wsparcia z EFS do poprawy jakości usług publicznych dla społeczności marginalizowanych oraz zapewnienia równego dostępu do tych usług, a także do zwalczania wszelkich form dyskryminacji;

19. domaga się, aby przy formułowaniu działań wspieranych z funduszy spójności uwzględniać perspektywę praw człowieka, a także podkreśla konieczność uwzględniania praw kulturowych, gospodarczych i społecznych w polityce mającej na celu uznanie kobiet ze społeczności marginalizowanych za aktywnych obywateli samych w sobie oraz że w każdym opracowywanym działaniu i każdej opracowywanej strategii politycznej należy otwarcie zająć się rasizmem, zarówno jawnym, jak i ukrytym;

Przygotowanie programów

20. podkreśla, że zasada partnerstwa musi prowadzić do zaangażowania na wszystkich szczeblach i winna być stosowana przez państwa członkowskie obligatoryjnie i nie tylko formalnie; podkreśla ważną rolę wdrożenia kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w zapewnianiu równego uczestnictwa i równej reprezentacji partnerów oraz konieczność zwrócenia szczególnej uwagi na włączenie społeczności marginalizowanych w celu uwzględnienia ich szczególnej sytuacji i napotykanych przez nie potencjalnych problemów utrudniających im wnoszenie znacznego wkładu w partnerstwo; jest zaniepokojony niskim poziomem realizacji obowiązku włączenia partnerów zgodnie z odpowiednimi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów oraz w europejskim kodeksie postępowania w zakresie partnerstwa; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia zaangażowania partnerów, w tym tych, których to szczególnie dotyczy, oraz do wdrożenia systemu zachęt oraz wymiany najlepszych praktyk, w tym udzielania szczególnego wsparcia tym instytucjom zarządzającym i beneficjentom, którzy osiągają szczególnie dobre wyniki w tym obszarze;

21. ubolewa, że Komisja zaakceptowała umowy o partnerstwie, które nie uwzględniają w wystarczającym stopniu społeczności marginalizowanych; zwraca się do Komisji o podjęcie środków w celu ułatwienia włączenia społeczności marginalizowanych w proces przygotowywania, wdrażania i oceny projektów w celu wzmocnienia pozycji społeczności, których projekty te dotyczą; sugeruje wystosowanie zaleceń w ramach europejskiego semestru stanowiących odpowiednie narzędzie służące promowaniu działań, które powinny podjąć państwa członkowskie;

22. wzywa państwa członkowskie do stosowania się do zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczących włączenia społeczno społeczności marginalizowanych, a Komisję do ścisłego monitorowania realizacji tych zaleceń;

Wtorek, 24 listopad 2015

23. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre państwa członkowskie, w tym państwa, do których skierowano zalecenia, uznają społeczno-gospodarczą integrację społeczności marginalizowanych za priorytet inwestycyjny w swoich programach operacyjnych; upomina jednak, że aspekt ten należy także włączyć w główny nurt takich obszarów polityki jak kształcenie i zatrudnienie;

24. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystywania tych środków; podkreśla potrzebę poświęcenia szczególnej uwagi środkom związanym z finansowaniem, które wykraczają poza ukierunkowane działania w ramach celu tematycznego w zakresie włączenia społecznego, zwalczania ubóstwa i dyskryminacji, sprzyjając raczej zintegrowanemu i systematycznemu podejściu;

25. uważa, że ważną rolę w tym względzie odgrywają wielopoziomowe zarządzanie i wielopoziomowa koordynacja; podkreśla, że zaangażowanie lokalnych władz i lokalnych zainteresowanych stron jest niezmiernie ważne, by dotrzeć do grupy docelowej, i wymaga możliwie dużej bliskości terytorialnej;

Wdrażanie programów

26. zwraca uwagę na znaczenie podejścia zintegrowanego; uważa, że środki finansowe należy wykorzystywać w sposób bardziej zintegrowany, w tym poprzez programy wielofunduszowe, rozwój lokalny kierowany przez społeczność, zintegrowane inwestycje terytorialne i finansowanie krzyżowe, o których mowa w art. 98 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, i osiągać synergie z innymi unijnymi i krajowymi instrumentami finansowania; wzywa zainteresowane administracje i organy do podejmowania starań w celu nawiązywania aktywnej współpracy na wszystkich szczeblach, w tym wymiarze transgranicznym;

27. zauważa, że finansowanie krzyżowe stosuje się obecnie w sposób ograniczony, co może do pewnego stopnia wynikać ze złożoności przepisów wyszczególnionych w art. 98 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów; uważa, że większa elastyczność przepisów dotyczących finansowania krzyżowego, zwłaszcza w odniesieniu do społeczności marginalizowanych, może zwiększyć skuteczność projektów i dodatkowo znacznie wzmocnić ich efekty; w związku z tym wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy stosowania i poziomu wykorzystania finansowania krzyżowego;

28. zauważa, że społeczności marginalizowane często żyją w uboższych częściach miast; podkreśla wagę rzeczywistej realizacji programów odnowy i rewitalizacji obszarów miejskich dla dzielnic w niekorzystnym położeniu, które łączą zintegrowane podejście z podejściem ukierunkowanym na dany obszar, podejmują kwestię wyzwań gospodarczych i społecznych oraz ulepszają środowisko miejskie, koncentrując się także na poprawie komunikacji, aby zapewnić tym społecznościom lepszy dostęp; uważa, że w przyszłym unijnym programie rozwoju miast należy w odpowiedni sposób ustosunkować się do kluczowych wyzwań, wobec których stoją społeczności marginalizowane na obszarach miejskich, oraz ich potrzeb, aby zapobiec tworzeniu się gett i skutecznie zwalczać segregację, ubóstwo i wykluczenie społeczne;

29. zwraca uwagę na szczególne potrzeby społeczności marginalizowanych żyjących na obszarach wiejskich, górzystych i odizolowanych, w tym wyzwania związane z łącznością, mobilnością i dostępem do usług, lecz także na kwestię zapewnienia możliwości udziału w życiu kulturalnym i społecznym; podkreśla znaczenie skuteczniejszego skomunikowania regionów; zauważa również, że osoby żyjące na terenach przygranicznych często doświadczają marginalizacji z uwagi na ich położenie geograficzne i że kwestię tę należy skuteczniej uwzględnić w procesie formułowania polityki spójności, zwłaszcza w kontekście celu z zakresu europejskiej współpracy terytorialnej;

30. podkreśla potrzebę zwiększenia potencjału zainteresowanych stron, w tym służb użyteczności publicznej, organów administracji i organów społeczeństwa obywatelskiego, z myślą o upodmiotowieniu społeczności, przede wszystkim w drodze umożliwienia im większego udziału w kształtowaniu polityki; apeluje o wykorzystywanie w tym celu ukierunkowanej pomocy technicznej i ukierunkowanego finansowania;

31. wzywa Komisję do udzielenia wsparcia technicznego potrzebnego do poprawy zdolności administracyjnych organów zajmujących się administrowaniem funduszami strukturalnymi oraz apeluje do państw członkowskich o udzielanie porad i wsparcia administracyjnego, np. poprzez organizację szkoleń oraz udzielanie pomocy i wyjaśnień przy składaniu wniosków o przyznanie pomocy, tak aby ułatwić społecznościom marginalizowanym, takim jak Romowie, uzyskanie informacji na temat europejskich i krajowych programów wspierających finansowo przedsiębiorczość i zatrudnienie oraz ułatwić im składanie odpowiednich wniosków;

Wtorek, 24 listopad 2015

32. podkreśla, że partnerzy społeczni muszą mieć dostęp do pomocy technicznej, aby nie tylko wzmocnić ich zdolność, ale także zapewnić koordynację i reprezentację partnerów społecznych w komisjach doradczych, które definiują i wdrażają programy operacyjne;

33. wskazuje, że Komisja, we współpracy z przedstawicielami społeczności marginalizowanych, po wydaniu wytycznych dotyczących definicji społeczności marginalizowanych, powinna powołać doraźną doradczą grupę ekspertów oraz propagować odpowiednie szkolenia dla personelu administracyjnego, aby przekazać im wiedzę na temat trudności napotykanym przez społeczności marginalizowane oraz zwalczać praktyki dyskryminacyjne, z myślą o wspieraniu integracji tych społeczności w drodze konstruktywnego i skutecznego dialogu oraz wdrażaniu i monitorowaniu projektów finansowanych ze środków UE związanych ze społecznościami marginalizowanymi w zintegrowany i skuteczny sposób, maksymalizując tym samym ich efekty;

34. uważa za istotne angażowanie organów ds. równości, organizacji kobiecych oraz kobiet ze społeczności marginalizowanych w proces podejmowania decyzji w sprawie przydziału, wykorzystania, wdrażania i monitorowania funduszy, na wszystkich szczeblach – poczynając od szczebla lokalnego i regionalnego, poprzez szczebel państw członkowskich, a kończąc na szczeblu UE – oraz uważa, że monitorowanie i ocenę wdrażanych programów należy uznać za procesy kluczowe dla zwiększenia udziału kobiet ze społeczności marginalizowanych;

35. zauważa podejście przewidujące wymóg wdrożenia – jeszcze przed dokonaniem inwestycji – wszystkich mechanizmów polityki strategicznej i operacyjnej, w tym zapewnienia wystarczającego potencjału administracyjnego lub instytucjonalnego; zachęca Komisję do dokładnego monitorowania spełniania tych warunków, by zapewnić podjęcie przez państwa członkowskie działań uzupełniających, zwłaszcza w dziedzinie promowania włączenia i zwalczania ubóstwa oraz dyskryminacji;

Monitorowanie i zalecenia

36. zwraca uwagę, że aby projekty finansowane ze środków UE odniosły skutek, muszą mieć długoterminową perspektywę, natomiast fundusze muszą wspierać inwestycje zaspakajające rzeczywiste potrzeby beneficjentów i muszą im towarzyszyć mechanizmy, które zapewnią dotarcie do grup docelowych i pozwolą rozwiązać problem wykluczenia i marginalizacji; wzywa do wprowadzenia oceny jakościowej i mechanizmów monitorowania; wzywa Komisję do wprowadzenia prewencyjnego i uczestniczącego mechanizmu monitorowania i obserwacji działań państw członkowskich w procesach planowania i oceny środków finansowych wykorzystywanych na potrzeby społeczności marginalizowanych;

37. podkreśla, że wykluczenie mieszkaniowe, bezdomność, wykluczenie edukacyjne i bezrobocie to często podstawowe wyznaczniki marginalizacji; w związku z tym podkreśla znaczenie zintegrowanych interwencji w obszarze mieszkalnictwa, edukacji i zatrudnienia podejmowanych z myślą o społecznościach marginalizowanych;

38. pamiętając o tym, że niedawny kryzys gospodarczy i finansowy szczególnie mocno dotknął grupy marginalizowane, które są najbardziej narażone na utratę pracy w okresach zawirowań na rynkach pracy, przypomina, że kształcenie i zatrudnienie są najlepszym sposobem na wyjście z ubóstwa, w związku z czym priorytet powinna stanowić integracja społeczności marginalizowanych ze społeczeństwem i rynkiem pracy; zauważa z niepokojem, że członkowie społeczności marginalizowanych są często wykluczani ze społeczeństwa i doświadczają dyskryminacji, a w konsekwencji napotykają na przeszkody w dostępie do wysokiej jakości kształcenia, zatrudnienia, opieki zdrowotnej, transportu, informacji i usług ogólnie, co stanowi złożony problem, który należy odpowiednio rozwiązać przez komplementarne korzystanie z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i środków państw członkowskich oraz ich skuteczne łączenie; podkreśla zatem potrzebę podjęcia specjalnych wysiłków, jeśli chodzi o już istniejące programy UE, takie jak Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, Erasmus+ i Kreatywna Europa, aby dotrzeć do członków społeczności marginalizowanych, jednocześnie prowadząc regularne monitorowanie skuteczności tej pomocy, w celu przerwania cyklu ubóstwa i marginalizacji oraz podnoszenia umiejętności i kwalifikacji zawodowych tych osób;

39. apeluje o wykorzystywanie tych środków finansowych w celu poprawy warunków życia kobiet należących do społeczności marginalizowanych oraz w celu ułatwienia im dostępu do – charakteryzujących się wysoką jakością i stabilnością – edukacji, mieszkań, opieki zdrowotnej, zatrudnienia, opieki nad dziećmi, usług socjalnych, usług wsparcia dla ofiar przemocy i wymiaru sprawiedliwości;

Wtorek, 24 listopad 2015

40. podkreśla, że przedstawiciele społeczności marginalizowanych muszą być aktywnie zaangażowani w mechanizmy monitorowania i należy im zapewnić możliwość uczestniczenia w tych procesach w charakterze pełnoprawnych członków; zauważa, że na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym można zdobyć znaczne doświadczenia; podkreśla potrzebę rozpowszechniania najlepszych praktyk i wykorzystywania ich do własnych potrzeb; wzywa Komisję i państwa członkowskie do analizowania wszystkich istniejących najlepszych praktyk, w tym również praktyk innowacyjnych w zakresie włączania grup marginalizowanych i pojedynczych osób do społeczeństwa, jak również do inicjowania działań polegających na nawiązywaniu kontaktów, także między pracownikami pomocy społecznej, osobami pracującymi z młodzieżą i pracownikami środowiskowymi, a także między naukowcami i badaczami; podkreśla potrzebę utworzenia platformy współpracy sieciowej na poziomie UE, ułatwiającej wymianę najlepszych praktyk i wspólne rozwiązywanie problemów, mogącej służyć również jako instrument e-uczenia się na potrzeby budowania zdolności;

41. zwraca się do Komisji o uwzględnienie polityki spójności i społeczności marginalizowanych w corocznym zorganizowanym dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i organizacjami reprezentującymi partnerów i dopilnowanie, aby w tym dialogu uczestniczyli przedstawiciele społeczności marginalizowanych, oraz usprawnianie prowadzenia debaty dzięki udostępnianiu analiz ilościowych i jakościowych;

42. zaznacza, że świadomość kwestii strukturalnego i systematycznego włączenia musi być udziałem ogółu społeczeństwa, lecz ma także szczególne znaczenie dla prac decydentów i zainteresowanych stron na wszystkich szczeblach administracji oraz innych zaangażowanych podmiotów publicznych; wzywa wszystkie publiczne zainteresowane podmioty oraz ośrodki kształcenia do przeprowadzenia dogłębnej analizy przyczyn dyskryminacji i marginalizacji oraz do podnoszenia świadomości co do konieczności wyeliminowania ksenofobii i rasizmu oraz wszelkich form marginalizacji prowadzących do wykluczenia systemowego, **w tym postaw antycygańskich**; wzywa Komisję do ścisłego egzekwowania i monitorowania unijnych przepisów dotyczących dyskryminacji; wzywa publiczne służby zatrudnienia do świadczenia wysokiej jakości usług dostosowanych do konkretnych potrzeb;

43. podkreśla potrzebę dwutorowego podejścia do pomocy grupom marginalizowanym i ich integracji, które należy bezpośrednio stosować – wspólnie z zainteresowanymi osobami – poprzez zapewnienie kształcenia, w tym placówek oświatowych, szkolenia, poradnictwa zawodowego i możliwości zatrudnienia oraz – wspólnie ze społecznością lokalną i władzami lokalnymi – w celu poprawy lub zmiany odbioru społecznego poprzez podnoszenie świadomości konsekwencji, jakie niosą uprzedzenia, poprawę usług publicznych i dostosowanie systemów socjalnych;

44. podkreśla, że kształcenie stanowi prawo podstawowe zapisane w Traktacie o Unii Europejskiej; podkreśla, że zapewnienie równego dostępu do wysokiej jakości kształcenia wszystkim członkom społeczeństwa stanowi klucz do przerwania cyklu wykluczenia społecznego; stoi na stanowisku, że edukacja formalna, pozaformalna i nieformalna, charakteryzująca się kształceniem uwzględniającym różnorodność, stanowi pierwszy krok w stronę rzeczywistej integracji politycznej, gospodarczej i społecznej społeczności marginalizowanych; podkreśla potrzebę realizacji programów, projektów i działań wspierających, ukierunkowanych na społeczności marginalizowane, aby zapewnić możliwości kształcenia przedszkolnego, uwypuklić potrzebę kształcenia formalnego, zapewniając jednocześnie możliwości podjęcia innych form kształcenia oraz uczenia się przez całe życie, zwłaszcza w zakresie umiejętności zawodowych i informatyki, a także w celu poprawy dostępu do mediów, również z myślą o wzmocnieniu pozycji kobiet i dziewcząt należących do społeczności marginalizowanych;

45. apeluje do państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych, aby zachęcały do korzystania z EFRR w celu wspierania MŚP i przedsiębiorstw społecznych, które zatrudniają osoby wywodzące się ze społeczności marginalizowanych i przynoszą korzyści tym społecznościom; wskazuje na potrzebę wspierania działań na rzecz społeczności marginalizowanych, mających na celu świadczenie pomocy i tworzenie sprzyjających warunków dla mikroprzedsiębiorstw, zachowując w ten sposób różne formy prowadzenia działalności;

46. zwraca uwagę, że wiele sektorów ulegnie w najbliższej przyszłości znaczącym przemianom, częściowo z uwagi na coraz powszechniejsze korzystanie z narzędzi i rozwiązań internetowych; wskazuje, że z tego powodu pod presją znajdą się pracownicy nisko i średnio wykwalifikowani, co wywrze szczególny wpływ na członków społeczności marginalizowanych, którzy obecnie zwykle znajdują pracę w tych sektorach; podkreśla wagę dostępnych dla wszystkich i przystępnych cenowo szkoleń i usług w obszarze nowych technologii i sektorów, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości dostępnych w branży cyfrowej i zielonej gospodarce, zwłaszcza w odniesieniu do grup najbardziej defaworyzowanych; zwraca uwagę na dużą rolę mikro- i małych przedsiębiorstw we wspieraniu utrzymywania miejsc pracy na obszarach wiejskich i w związku z tym wzywa do zwiększenia nacisku na zapewnienie tym przedsiębiorstwom dostępu do finansowania;

Wtorek, 24 listopad 2015

47. podkreśla znaczenie wzmocnienia pozycji kobiet należących do społeczności marginalizowanych poprzez wspieranie kobiet-przedsiębiorców oraz działalności kobiet w tych społecznościach;
48. podkreśla, że przedsiębiorczość społeczna, spółdzielczość, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych i przedsiębiorstwa alternatywne mogą odegrać istotną społeczną rolę we wzmacnianiu pozycji kobiet należących do społeczności marginalizowanych; zaleca, aby fundusze spójności, a w szczególności EFS, zapewniały wsparcie inwestycjom w tej dziedzinie wyraźnie uwzględniające aspekt płci;
49. zwraca się do Komisji o dokonanie analizy ograniczeń aktualnego klucza przydziału środków, decydującego o udzieleniu wsparcia ze strony funduszy polityki spójności w oparciu o PKB i większego wykorzystania dostępnych wskaźników – takich jak dane Eurostatu EU-SILC dotyczące dochodów i warunków życia – pozwalających identyfikować ogniska ubóstwa i społecznej niestabilności na terytorium Unii w celu lepszego ukierunkowania wsparcia UE dla społeczności marginalizowanych;
50. podkreśla, że w prowadzonej w UE politycznej debacie społeczności marginalizowane są często tendencyjnie instrumentalizowane do celów politycznych i że konieczna jest szczegółowa analiza kwestii wyłączenia strukturalnego obecnych zarówno w umowach partnerskich, jak i w odnośnych programach operacyjnych; wzywa Komisję do przedstawienia spójnych, konsekwentnych i jednoznacznych wytycznych w sprawie opracowywania i wdrażania ukierunkowanych na społeczności marginalizowane projektów finansowych ze środków UE oraz zarządzania nimi, w tym dogłębnych analiz, przykładów najlepszych praktyk i zaleceń politycznych, aby zapewnić dostęp społeczności marginalizowanych do środków UE, także w świetle kolejnego okresu programowania;
51. postuluje, by we wszystkich finansowanych ze środków UE inicjatywach, programach, działaniach i uzgodnieniach finansowych w zakresie integracji i włączenia społecznego brano pod uwagę perspektywę płci i analizę przekrojową, tak by uwzględniać szczególne potrzeby kobiet należących do społeczności marginalizowanych oraz lepiej uchwycić różnorodne głosy i punkty widzenia kobiet znajdujących się w różnych strukturalnych położeniach i rolach; uważa, że ocena wpływu w aspekcie płci oraz sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci są użyteczne przy ocenie tego, jakie skutki dla kobiet mają priorytety w zakresie finansowania, przydział zasobów finansowych oraz warunki programów finansowania; podkreśla potrzebę systematycznego gromadzenia i regularnego analizowania danych w rozbiciu na płeć;
52. zwraca się do państw członkowskich o ustanowienie nagrody za wzorowe zaangażowanie na rzecz integracji i włączenia grup marginalizowanych przy wdrażaniu funduszy UE; proponuje, aby nagrodę za wyjątkowe osiągnięcia przyznawać gminom lub regionom w państwach członkowskich;
53. apeluje do państw członkowskich, aby umożliwiały nawiązywanie kontaktów między gminami i miastami zaangażowanymi w integrację grup marginalizowanych oraz zachęcały do takich kontaktów; sugeruje, że za przykład takiej sieci kontaktów może służyć Porozumienie Burmistrzów ds. Zmiany Klimatu;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-